



ODNES SI MĚ DOMŮ

Matouš Rýdel

Copyright

Autor: Matouš Rýdel

Vydal: Martin Koláček - E-knihy jedou

2015

1. elektron. vydání

ISBN:

978-80-7512-189-9 (epub)

978-80-7512-190-5 (mobi)

978-80-7512-191-2 (pdf)

Věnováno Lucii.

Afrika

Kristus sestoupil na zem.

A když se zhaslo
byla jsi nejhezčí ozdobou

Tvé světlo nedalo mi bloudit

Ještě když jsi přšela
byla jsi jako malá Francouzka
černá a modrá

Hvězdy nám hrají na zvonkohry
pomalu se rozednívá

Jsi stále světlem
denním měsícem

Co ukazuje cestu

Nové Kvílení

kéž bychom se podíleli
na všem tom milosrdenství

vždyť můžeme
a přece neheme
ani článkem ukazováčku

Nový Edison

nad půlnočním vlakem
se snáší chlad

čekal jsem na poslední vlak

podél mostu
přemýšlel jsem na náraz

zdali hřeje krev
či slzy kojí žízeň

poslední dopis z pomuchlané košile
ustlán do očí všech dam

šel podél mostu mladý pán
vstříc

novému dobrodružství

Sníh

je rozhazovačná dáma
která právě nakupuje

pod oknám sněží svoje
dukáty a mince

a taky tady rozumuje
hraje si na dobrodince
obdaruje
psy i prince

a pak sama
zamrzá

Zima 2012

kouř stoupá
na oblaka prachu
a mě nic není
do těchle mraků
snad jen
dusivý nádech
a teplo
když je zima venku
a vypil jsi další sklenku

Zlato

darovat život

je to malé embryo

znát nemoci se nadechnout

znát čtyři bílé zdi

dnes cenu zlata

nezná nikdo

a

já ji

taky

neznal

Básniřka

básniřka bez nálady
na kus kostky cukru zírá

v hlavě vymeteno
asi díra
občas to tak bývá

s nápisem
"čerstvě rozbaleno"
na temeni hlavy

... páni
myslí na mír a
něho

mého ducha
znovuvzkříšeného
kluka

Bezvěrec

slepě důvěřovat
jejím slovům
jako
šlapat po soli

ale já jen
ona jen
chtěla si hrát
dokud to nebolí

Bezejmenná

Sklonil jsem se nad tvou fotkou
já vím, že tohle – hřích
na stole mi Bible svatá – Skutky
tak snad můžu trochu žít

byl jsem zabit
a vstal z mrtvých
oni neví
a ty víš

však nezeptal se nikdo předtím
zda chci nebo nechci tady být

pod polštářem pár mých veršů
skryješ jako jahodí
v listech šedých stromů keřů
vůně větru lahodí
tvým vlasům a slunce pleti
z pod kadeře pošlu lásku
- tobě, mému děvčeti

Patti Smithové

Nechutní jsme od přírody
Lidská zvěř jsi pes
Který právě pokousal spícího
Nevidomého hluchoněmého
Zapomělas mě vzít sebou, zapomělas
Opilí nedospělí, přes hranice běží
Kam to nikdo neví
Sami sebou potřísnění
Snovou krví
Běží běží běží
Opuštění
Na dně studny ležela
Brečela, zapomněla své jméno
Zachránění nedolehlo na ni

Karavanem přes poušť
Běžel za ní
Netušil, že už není
Že už není

Odhalení, lupu svírám
Vyčítám ji všechny zrady
Ze zásady neodpouštím, ani její vnady
Její oči zmizely, tělo se jí rozpadlo,
neodpouštím
Smrti vymyšlený
Smrti vymyšlený

Tělo proklovaný
Tělo okovaný okovy, je to zvíře
Rackové se snesli obřady činiti
Dírky pihy skvrnitý
Zvěří podupaná vlnadná se ztratila

Podzim

stromy plešatí
blechy plachtí
na listech
rozmlouvají
s větrem
o syslech

snad je na ně (ne)zanese

Autobus

Pot se vlil do autobusu
a vznikla třepotající se
stonožka
tvořena sedadly
a prázdnými výrazy ve tvářích

zvlněně
nám hrajou Konec

rozpadající se
k novému cíli

plive a polyká
robotická masa
/lidí/

koloběh se svou
trasou
opakující se ornamentně
znovu dokola

červ žeroucí skrze
naše boky paniky

červ lidstva